

Čís. 10203.

K návrhu žalobce nelze věc postoupiti soudu žalobcem označenému (§ 261, šestý odstavec, c. ř. s.), aniž by soud po předcházejícím ústním jednání nerozhodl o námitce nepřislušnosti. Stalo-li se přece tak, jest proti postupu prvního soudu přípustným rekurs.

(Rozh. ze dne 3. října 1930, R I 755/30.)

Při prvním roku opověděl žalovaný námitku věcné nepřislušnosti, načež žalobce navrhl, by věc byla postoupena jinému soudu, jím jmenovanému. Soud první stolice návrhu vyhověl, aniž byl o něm ústně pojednal. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by jednal dále o námitce věcné nepřislušnosti a potom znovu rozhodl. Důvody: Podle § 261 šestý odstavec c. ř. s. může žalobce, vznese-li žalovaný námitku nepřislušnosti, učiniti návrh, by soud, vyhově-li námitce, postoupil žalobu soudu, jenž byl žalobcem označen. V souzeném případě navrhl žalobce, by věc byla postoupena obecnému civilnímu senátu, aniž přičinil dodatek, pro případ, že soud námitce vyhově. Tento předpoklad plyne však ze zákona a vynechání onoho dodatku nebylo by o sobě důvodem k výtce. Prvý soud se však spokojil, aniž vzal zřetel na ustanovení § 261 šestý odstavec c. ř. s. s tím, že věc jednoduše postoupil navrženému senátu, nerozhodnuv o námitce nepřislušnosti, což mohl učiniti jen po předcházejícím ústním jednání. Tím návrh ještě nebyl úplně vyřízen a bylo proto rozhodnouti, jak shora uvedeno. Proti usnesení o postoupení věci podle § 261 c. ř. s. není sice opravného prostředku, avšak v souzeném případě jde především o otázku nepřislušnosti dovolaného soudu, o níž před usnesením o postoupení bylo teprve rozhodnouti, ale rozhodnuto nebylo, a proti tomu jest podle § 514 c. ř. s. opravný prostředek bezpodmínečně přípustný.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Žalovaný při prvním roku opověděl námitku věcné nepřislušnosti dovolaného soudu, načež žalobce učinil návrh, by věc byla postoupena civilnímu senátu dovolaného krajského soudu. Procesní soud návrhu vyhověl, aniž o něm ústně jednal, a porušil tak předpis § 176 c. ř. s., podle něhož strany jednají před rozhodujícím soudem o právní rozepři ústně. Tento nezákonný postup procesního soudu první stolice byl žalovanou v rekursu vytýkán, a právem proto zrušil rekursní soud nezákonné usnesení prvního soudu a nařídil, čeho třeba, by ve věci bylo postupováno po zákonu. Poukazuje-li dovolací rekurs k tomu, že proti usnesení soudu podle šestého odstavce § 261 c. ř. s. (vyjmouc rozhodnutí o nákladech sporu) není opravného prostředku, má pravdu, ale přezírá, že o takovéto usnesení nejde, an první soud o námitce nejednal a usnesení o nepřislušnosti nevydal. Jest tudíž dovolací rekurs neodůvodněný a nebylo mu vyhověno.